

Anden Behandling af:
 Forslag til Lov om smittsomme Sygdomme
 hos Husdyrene.

Mødet hæbet Kl. 1. 15'.

Fire og fyrretyvende Møde.

Torsdagen den 19de December 1889, Kl. 1.

Formanden (Høgskro): Ved Skrivelse af Dags Dato fremsender Finanzministeren til Umdeling blandt Thingets Medlemmer Exemplarer af Danmarks Statistisk Tabelværkets 4de Række Litra D., Nr. 14 indeholdende Kongerigets Vare-Indførsel og Udførsel m. m. i Aaret 1888. Exemplarer ere ombelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om smittsomme Sygdomme hos Husdyrene.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 488, Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 217).

Der var til denne Behandling uden or Betænkningen stillet følgende Endringsforslag:

Af Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgfæds):

Til § 10 B.

1) 4de Linie i 1ste Stykke udgaar.

2) I Stedet for Slutningen af Paragrafen „Med Hensyn til Tuberkeltæring fastsættes endvidere Følgende:“ osv., hvad der er anført under a., b. og c., indsættes en ny § 11, saalydende:

„Med Hensyn til Tuberkeltæring (derunder ogsaa Kvægets Overtuberkulose) hos Kvæg og Svin fastsættes Følgende:

1. Naar Gieren har opgivet for vedkommende Politimester, at han ønsker et eller flere Kreaturer nedslagne, har denne uden Ophold at lade Kreaturerne slyne af en Dyrlæge, der efter Undersøgelsen uophødelig indberetter til Politimesteren, om bemeldte Dyr lide eller formodes at lide af Tuberkeltæring eller ikke.

a. Gaar Indberetningen ud paa, at Dyret lider eller formodes at lide af Sygdommen, skal det dræbes. Forinden Nedslagningen lader Politimesteren Dyrene tagere af 3 af ham dertil udvalgte Mænd. Dyrenes Værdi bestemmes efter deres Tilstand ved Nedslagningen. Foruden et passende Beløb for Huden skal der, naar Kjødet efter Dyrlægens Attest kan bruges eller sælges til Mennekesføde, fradrages et tilsvarende af Tagationsmøndene fastsat Beløb i Tagationsværdien. Den saaledes udfundne Sum udbetales Gieren med Halvdelen, naar det efter Nedslagningen viser sig, at Dyret har lidt af Tuberkeltæring; i modsat Fald tilkommer der ham den nævnte Sum fuldstud.

Indkjøbte Dyr, der ikke have været i Besætningen over 1 Aar, naar Nedslagningen forlanges, kommer ikke ind under denne Bestemmelse.

Erstatningen samt Udgifterne ved Dyrlægeshnet og Tagationen udredes af Statskassen.

b. Gaar Indberetningen, derimod ud paa, at det ikke antages, at Dyret lider af Sygdommen, tilkommer der ikke Gieren nogen Erstatning, og han skal bære alle Udgifter, medmindre han desuagtet forlanger, at Dyret skal dræbes, og det efter Nedslagningen viser sig, at det har lidt af Tuberkeltæring, da Tilfældet saa behandles efter Reglerne under a.

2. Efter Dyrlægens Anvisning skal det Sted, hvor det syge Dyr har staaet, renses.

3. Naar det er Gieren bekendt, at et Dyr lider af Sygdommen, maa det ikke føres paa Markeder, til Dyrskuer, paa fremmede Græsgange eller i fremmede Stalde.

4. Dyr, der i kjendelig Grad lide af Tuberkeltæring, maa ikkun afhændes til Fedning eller Slagtning, og maa Kjødet derhos ikke sælges eller bruges til Mennekesføde, medmindre det slagtede Dyr med dets Indvolde forinden er blevet undersøgt af en Dyrlæge, og det ved